

1. Zla-tá když slu - neční zá - ře se ob - jeví,
 pře - ná - ší ze - mi z noč - ní - ho sně - ní
 v za - čá - tek no - vé - ho Bo - ží - ho dne.
 Ze - mle - né tě - lo, jež spá - nek mít smě - lo,
 ra - dost - ně vstá - vá a dí - ky své vzdává,
 vždyť mu zas no - vý den da - roval Pán.

2. Radostně zpívejme, Pánu tak děkujme / za všechnu
 milost, lásku a věrnost, / kterou nám den po dni prokazuje. /
 Boží dar písně nám pomáhá z tísně, / zaplaší úzkost
 a přemáhá bolest, / dodává odvahy životem jít.

3. Trápení, bolesti pomáhá unést – / nad vzdutým
 mořem, nad lidským hořem / vysvitne konečně toužený
 mír. / Bez konce radost a ztišení plnost / bude nám dána,
 až nebeská brána / otevře cestu, kde příbytek má.

T: Paul Gerhardt, Geistliche Andachten, 1666/7 /
 Jarmila Hrejsová, Evangelický zpěvník, 1979
 M: Johann Georg Ebeling, Geistliche Andachten, 1666/7 /
 Geistreiche Andachten, 1682 / 2018